

Han variado mucho las cosas. Aquella su-
puesta ola derechista señalada por la confu-
sión, ya no es más que un charquito alterado
por la brisa.

¿Pues qué se figuraban? ¿Es que se puede
borrar de un plumazo la humana y patrióti-
ca labor de tantos años?

¿Es que pueden ni siquiera soportarse con
paciencia ciertos nombres, que son verdade-
ras agresiones a la ciudadanía y a la li-
bertad?

¡Adelante, amigos! Que no es que haya
ahora los mismos republicanos que el día 14
de abril; es que hay muchísimos más, y los
propios monárquicos no se atreven a llamar-
se más que agrarios y otras cosas setrañas.

¡Venga con entusiasmo esa otra proclama-
ción de la República!

PÓRTIC

Esquerrans, uniu-vos

El poble, que en abril de 1931 va expressar la seva
gran civilitat expulsant a la Monarquia, va a manifes-
tar el 19 del pròxim novembre la seva fe republicana i
el seu amor a les llibertats de Catalunya. Els enemics
del progrés, els segrestadors de la consciència pública,
els monàrquics disfressats, els promotors de totes les ca-
tástrofes nacionals, els responsables d'Annual, els des-
falcadors del Tresor nacional, intentaran falsejar la
consciència del país i sembrar la discòrdia entre els ho-
mes de bona fe. Alerta, republicans i catalanistes d'es-
querra! Fèu de la concòrdia un credo i aneu a la lluita
amb esperit elevat i fraternalment units enfront de la
reacció!

Cada ciutadà al seu lloc.

DESFERRES

CONTRA LA LLIGA

Al conjur de la convocatòria
d'eleccions, ressusciten a Cata-
lunya els vells fantasmes i les
inútils desferres polítiques d'un
passat que semblava que no po-
dia tornar. A Espanya són els
Cierva i el Goicoechea. A Cata-
lunya són els Cambó i la carli-
nada, que es mouen aquests dies
amb un rar desfici. Gesticulen,
criden, blasmen, acusen, amb
una mena d'histerisme que els
ha entrat tot d'una. Tot són de-
mandes de rectificació, prome-
tences de pau, prosa inflada i
cursi. Es desplacen comissions
de senyors i senyores casa per
casa, pis per pis, a la cacera de
mestresses incautes, en una no-
va modalitat de l'atràcament.
Es creen equips de «propaganda
oral i escrita», es corre, es cri-
da, es fa soroll, es diu que les
esquerres tenen por.

Què passa, què serà tot ple-
gat? No passa res. És a dir, no
passa altra cosa que els homes
de tots els fracassos i de totes
les claudicacions, que els res-
ponsables de molts anys d'indig-
nitat catalana i de fallida civil,
voldrien tornar a començar, vol-
drien esborrar el passat a crits i
a gestos. Però el passat no s'es-
borra. Ni s'esborrarà. No cal
que cridin. El passat és aquí,
viu com mai, present com mai
en el record de la democràcia
catalana.

No es cansin les dretes. No

devingui afònic el senyor Cam-
bó en aquests mitings de la cam-
panya electoral. No cridi la carli-
nada. No hi ha res a fer. Sor-
tosament Catalunya és el nervi
més sensible de la República,
l'òrgan més viu en el gran cos
del règim, l'exponent més alt en
la democràcia republicana.

Cambó? L'esfínx afònic ha
tornat a parlar. El gran fracas-
sat, el gran insensat de la política
de Catalunya torna a presen-
tar-se davant el país. A oferir-li
què? A oferir-li un retorn al 1919,
al 1921, al 1923, al 1927. A re-
petir la seva cançó grotesca de
l'anarquista de Terrassa. A re-
cordar el seu manifest demanant
justícia per als obrers, ell, Cam-
bó, l'home que lluita a l'espatlla,
pels carrers de Barcelona, amb
orgull de victimari, la tercerola
del sometent. Tòpic? Potser sí.
Però el tòpic és terrible aquesta
vegada, i no serà Cambó qui
pugui impedir, sobre les pàgines
de qualsevol periòdic, la foto-
grafia inoblidable.

No es cansin les dretes. No es
cansi Cambó. No es cansin les
comissions de senyores i senyors
que visiten les mestresses de
casa. A Catalunya no hi ha res
a fer. Dones i homes saben el
seu deure. La democràcia repub-
licana té la seva executòria.
La revolució té les seves exi-
gències. I no serà Catalunya la
que doni els seus vots als que
traïrien l'autonomia, als que re-
visarien la Constitució, als que
llançarien el país, per egoisme i
per fanatisme, a la guerra civil.

Fábrica de Anisados, Licores y Jarabes

Ismael Homedes Cardona

Almacenes y Despacho
Via Pi y Margall, 53 y 55
TORTOSA

Pruebe ANIS LULU, RHUM ZULU, productos inimitables

Las ÚLTIMAS NOVEDADES para

Otoño e Invierno

Igual para Señoras que para Caballeros

PRECIOS BARATÍSIMOS

ALMACENES J. Benet Piñana

SANGRE, 5-7 PRECIO FIJO TELÉFONO 112-R

Acte cultural a Roquetes

Diumenge, baix la iniciativa
del «Consell local de primer en-
senyament» i en el teatre-saló
de la «Lira Roquetense», es ce-
lebrà l'acte cultural que s'havia
anunciat oportunament.

El local estava avans de co-
mençar ple de gom a gom. Molta
part del públic es veié obligat a
romandre dret.

Prengueren part en l'acte els
mestres locals senyors En Joan
Tibau, Josep Ardit i la mestressa
senyoreta na Marina Dauí.

Feu la presentació dels con-
ferenciants el senyor Batlle del
Ajuntament senyor En Joan Hierro.

Primerament el senyor Ardit
disertà sobre «El laïcisme en
l'escola».

Feu una exposició jurídica y
pedagògica del article 48 de la
Constitució vigent que declara
que l'ensenyament dintre de les
escoles ha de ésser rigurosament
laic, essent un deure de tots els
mestres nacionals acatar lo com
una de les lleis essencials del
règim perquè la llibertat dintre
l'escola sigui eficaç.

Resaltà que els detractors de
l'escola laica, ja per ignorància
o desconeixement els uns, ja per
manifesta mala fe, havien des-
virtuat l'autèntic significat de lo
que l'ensenyament laic en si és,
per tal de fer-ne una bandera de
combat per atacar-la.

Acabà dient que l'escola neu-
tral i científica que rebutja tots
el continguts dogmàtics de la
mena que siguin, ja que els dog-
matismes mediatitzen la con-
ciència dels mestres y violen la
dels nens.

L'orador fou molt aplaudit a
l'acavament de la seva ben do-
cumentada conferència.

Seguidament va aixecar-se a
parlar la senyoreta Dauí, expo-
sant el tema: «L'influència dels
pares en l'esperit de l'escola».

Començà dient que quant va
ésser destinada a l'escola de
pàrvuls de Roquetes va sentir
una verdadera satisfacció, ja
que sabia que Roquetes era un
dels pobles on els problemes
culturals es senten en més in-
tensitat.

Parlà de l'escola antiga que,
recullint els conceptes d'aquells
temps de predomini de la força,
l'influència de l'ambient portava
a l'escola el principi odiós, ine-
ficà i anti-pedagògic dels cas-

tics brutals. Avui no queda ja
cap pedagog que mantingui
aquesta mena d'ensenyament.

Cità exemples recents dels
resultats obtinguts en l'educació
i ensenyament dels nens, quan
els pares ajuden a la missió de
formar l'educació moral i cultu-
ral de llurs fills.

Estimulà els pares per a que
procurin col·laborar en l'obra
de l'escola, ja que l'exemple de
la llar si no és de franc i respon-
sable ajut, es converteix en una
gestió perniciosa que, contra-
restant l'esforç dels mestres, es
d'una influència negativa per
als infants.

Al finalitzar la seva amena i
educadora peroració esclatà una
ovació xardorosa i prolongada.

A continuació el senyor Tibau
va exposar el seu tema «L'esco-
la única».

Va començar recordant-ne el
que era abans l'escola sense di-
recció estatal, sense un pla de
conjunt que fes eficaç l'enseny-
ament.

Era abans—diu el conferen-
ciant—l'escola nacional la que
representava l'escola dels po-
bres, una mena d'escola on sem-
blava que s'ensenyava, més que
com inexcusable missió del es-
tat, com una caritat que s'otor-
gava als miserables.

Davant de l'escola nacional, i
eclipsant-la i humillant-la, s'ai-
xecaven les escoles particulars,
les escoles religioses, no amb
bons mestres i bons educadors,
però sí, montades amb tot el
luxo provocatiu que feia que les
escoles religioses, cares e inex-
pugnables per als pobres, foren
les escoles exclusivament per a
als fills dels rics. I aquests edu-
cats en un ambient tant diferent
menyspreuaven l'escola nacio-
nal i feien evident despreci dels
nens educats dintre les seves
aules.

No poden ni deuen—continua
dient el senyor Tibau—existir
dos menes d'escoles que repre-
senten dos mètodes oposats i que
ensem, separant des de l'escola
les classes socials, faci que l'odi
es desvetlli en l'esperit dels
nens.

Una esclatant ovació premià
la conferència interessantíssima
del senyor Tibau.

Fèu el resum de l'acte el bat-
lle, senyor Hierro, que posà de
relleu l'obra de la República
preocupant-se i resolvent tots
els problemes culturals.

DISCOS

Aquí está

Ya está. Ya lo tenemos. Sin
bigote; pero ya lo tenemos. Más
joven, afortunadamente para él;
pero más viejo en sus pensa-
mientos.

El de allí empezó sometiendo
a los católicos, amenazándoles
con ahorcarlos si no se some-
tían, divinizando el Estado con-
tra todas las corrientes de la
vieja autonomía cristiana. El de
aquí ha crecido con el auxilio
de los clerizontes, que son los
que le empujan.

Aquí manda ejércitos; los
mandaba ya durante el régimen
democrático de su país, que ade-
más de democrático fué idiota—
procuremos no tener que decir
nosotros lo mismo del nuestro.—
A éste, al de aquí, le mandan
sus correligionarios, que son la
Iglesia, el militarismo despe-
chado y sus aliados.

Pero en el programa de los dos
está la persecución de los judíos.
El de aquí acaba de decirnos
que va a limpiar a España de
judíos y de judaizantes. Ya está.
Ya lo tenemos. Sonó la frase es-
perada. Fuera los semitas. Abajo
el sefardismo. Depuración de la
raza. Cuidado con los «chue-
tas». A un campo de concentra-
ción todos los españoles que ten-
gan la nariz aguileña.

Lo malo es que si echamos a
los judíos, ¿de qué van a vivir
las derechas españolas? ¿No se
ha dado cuenta nuestro juvenil
caudillo—y que rabien los que
a estas horas están desesperados
por la competencia—de que todo
ese dinero que se vierte en las
arcas de la reacción refundida
es judío rejudío y requetejudío?

ATENCION

Para comprar buen calzado
fabricado con esmero
y está bien confeccionado
es a Casa del Recadero.

Calzados de todas clases
no hacen falta modelos
son trabajados por ases
de los buenos zapateros.

Tengo unos trescientos pares
de clase bien laborada.
Los vendo en pocos reales
como fin de temporada.

Vendo calzado Tractor
fabricado en piel de hierro
va bien para el cazador
para el niño y el obrero.

Hago calzado a medida
para los pies delicados
de piel buena y bien curtida
y muy bien confeccionados.

Fabrico calzado de invierno
forrado en buenos rapones
luchan con el frío eterno
y matan los sabañones.

También hago composturas
en toda clase de calzado
les pongo en buenas hechuras
y no les cuesta muy cara.

Las señas bien claras son
las sabe ya el mundo entero
Plaza de Constitución

A Casa del Recadero

MAGATZEN DE DRAPS

de Josep Manclús Balagué

Compra de desperdiciis
de tota mena

Draps, Papers, Metalls,
Ferro, Vidres.

Es compra paper d'oficines i
arxius. Lo qual va directa-
ment a la fàbrica per a la
seva destrucció immediata.
Lo que pot provar el venedor

Carrer del Comerç 28 i 30 Tel. 40 X
Tortosa (Ferrovies)

BAR VERSALLES

Propiedad de RAMÓN FERRÉ JOSSET

ESTABLECIDO EN EL LUGAR
MÁS CÉNTRICO DE TORTOSA

Allí encontrará toda clase de APERI-
TIVOS, LICORES, CENAS a precios
económicos y CAFÉ, a la par que un
esmerado servicio a domicilio

Teléfono 205-R TORTOSA Calle Cervantes, 6

¿Toma usted Café?...
y... ¿No es de esta
Marca?

Mucho cuidado...

puede dañar su co-
razón con las impu-
rezas de un mal café.

ESTE

tiene la garantía que
es consumido por los
mejores y más acre-
ditados Médicos de
esta comarca y se
tuesta diariamente.

Pídalo empaquetado
a su proveedor de
comestibles, o a

M. Monserrat

Bonaire, 3
TORTOSA

iiConstructors!!

en totes les obres a base de portland,
utilitzeu

“LANDFORT”

per vostra propia garantia

Exclusiva per la Comarca:

JOSEP BORRÁS - Tortosa